

دانشگاه صنعتی شریف
دانشکده مهندسی برق

کانون علمی - فرهنگی رسانا

خدا حافظ نیمکت

”ویژه نامهٔ ورودی‌ها“

/ ما را به خاطرت نگه دار
/ رسانا، قلب تپنده‌ی دانشکده
/ یک شروع متفاوت
/ بخوانیم و بنویسیم!

ماهنامهٔ بارقه

نشریهٔ انجمن علمی دانشکدهٔ مهندسی برق دانشگاه صنعتی شریف

شمارهٔ سی و دوم / آبان‌ماه ۹۹

شماره سی و یکم / آبان ماه ۹۹

صاحب امتیاز: کانون علمی-فرهنگی رسانا

مدیرمسئول و سردبیر: محمدمهدی قاسملو

دبیر بخش فرهنگی: سینا ملکزاده

همکاران این شماره: علیرضا ذبیحی، سید پوریا فاطمی، امیرحسین جوادی،

نسیم باقری شورکی، مریم قربان صباغ، آرمان مقصودنیا، سیدعلیرضا

حسینی، مرتضی شاکر آرانی، علی قوام پور، مهدی خسروی فر، ارسلان

فیروزی، نیما زرگرنژاد، امیرحسین زعیمی، علیرضا بانوشی، امیرحسین

لطیفی، پرنیان شاهکار، سید سروش میرهاشمی، محمدعلی عباس بیگی،

محمدرضا علی محمدی

ویراستار: محمدمهدی قاسملو

صفحه آرا: محمدمهدی قاسملو

طراح جلد: آرمین پنجه پور

با تشکر ویژه از جناب دکتر محمدباقر شمس‌اللهی

سلام!

به قلم سید علیرضا حسینی

ورودی ۹۷ کارشناسی

سلام! احتمالاً این چند وقتی که رسماً دانشجوی دانشگاه شریف شدید خیلی جمله «ورودتون به دانشگاه شریف را تبریک می‌گوییم» شنیدید و خوب شاید خسته کننده شده براتون. اینه که سعی کردیم این یکی خوش آمدگویی با بقیه خوش آمدگویی‌ها فرق داشته باشه. یه جورایی ماجرای ویژه‌نامه هم از همینجا شروع شد. دور هم جمع شدیم و دیدیم فعلاً که به خاطر کرونا نمی‌تونیم حضوری ببینیمتون و باهاتون حرف بزنیم. تصمیم گرفتیم برنامه‌های ورودی‌ها رو با شیوه جدیدتری برگزار کنیم و هم اینکه بتونیم از طریق این ویژه‌نامه با هم گپ مختصری داشته باشیم.

چیزی که همه‌مون موقع ورودی بودن توش مشترک بودیم، متعجب بودن بود. تعجبی که کم و بیش ته نگاهمون پیدا بود و معمولاً همه از اون می‌فهمیدن ورودی هستیم. تعجبی که حاصل از پشت سر گذاشتن کنکور و انتخاب رشته و کلا گذار از دبیرستان به دانشگاهه. سعی کردیم توی این شماره هر کدام گوشه‌هایی از تجربه‌های خودمون رو بگیم که توی پشت سر گذاشتن این مرحله کمک‌تون کنه. البته خودتون هم کم‌کم با دانشگاه و دانشکده آشنا می‌شید و ما هم همین دور و بر هستیم تا کمکتون کنیم.

ترم اول که وارد دانشگاه می‌شید اینقدر چیزای زیاد و جدید و جالب می‌بینید که همیشه همشو توی یک مجله جا داد. تازه مجازی شدن ترم هم باعث می‌شه سوالات بیشتری به وجود بیاد. سعی‌مون این بوده که تاجایی که بشه در مورد این سوالات و تجربه‌ها بنویسیم. یه بخشی هم با آزمون و خطا بدست میاد. البته به قول معروف شنیدن کی بود مانند دیدن؟

اولین چیزی که توی دانشکده می‌بینید انجمن علمی‌مون هست که اسم رسانا است. رسانا یکی از بزرگ‌ترین انجمن‌های علمی فرهنگی هست که اتفاقاً برنامه‌های زیادی برای استقبال از شما تدارک دیده. همین ویژه‌نامه که الان دارید می‌خوانید هم زیرمجموعه رسانا هست. دانشکده یک نشریه هم داره که هر ماه یک شماره از اون منتشر می‌شه که از موضوعات مختلف مربوط به دنیای برق و پیشرفت‌های زمینه‌های مختلف مهندسی برق تا موضوعات فرهنگی داخلش بیان می‌شه. بین این معرفی کردن بخش‌های مختلف دانشگاه و دانشکده سعی کردیم تجربه‌های بچه‌ها رو هم بنویسیم که خسته نشید.

جناب کرونا هم که فعلاً کلاسها رو مجازی کرده و خیال رفتن نداره! اینه که سامانه کلاس‌های مجازی جزء لاینفک زندگی دانشجویها شده که در موردش براتون توضیح میدیم. البته امیدواریم زودتر این ویروس کرونا بره و بتونیم حضوری ببینیمتون.

اگه یادتون باشه اون اول گفتیم که همین دور و بر هستیم تا کمک‌تون کنیم. این جمله تعارف نبود. رسانا طرحی برای استقبال از ورودی‌ها تدارک دیده که سال‌بالایی‌ها واقعا کنارتون باشن و بتونید سوالاتتون رو ازشون بپرسید. جزئیات این طرح هم توی ویژه‌نامه بیان شده

وقت‌تون رو بیشتر از این نگیرم، در آخر با اینکه تکراری شده ولی خوب باید بگم، «ورودتون به دانشگاه شریف رو تبریک می‌گیم».

خوش اومدید

- فهرست مطالب -

۰۹ / اُستاد	۰۱ / در دانشکده
۱۰ / اصطلاحات	۰۳ / رسانا، قلب تپنده دانشکده
۱۲ / یک شروع متفاوت	۰۴ / بخوانیم و بنویسیم!
۱۳ / ما را به خاطرت نگه دار	۰۵ / صنفی چیست؟
۱۶ / مقام استاد	۰۷ / خداحافظ نیمکت

معرفی مهندسی برق دانشکده مهندسی برق

در دانشکده

ساختمان جدید، سالن کهربا، سایت دانشجویان کارشناسی ارشد، و اتاق بیشتر اساتید دانشکده را در خود جای داده‌است.

در ادامه به معرفی شماری از مکان‌های اصلی و مهم دانشکده می‌پردازیم.

لابی

لابی ورودی دانشکده، در طبقه همکف ساختمان قدیمی واقع شده‌است.

از امکانات این قسمت از دانشکده می‌توان به میز و صندلی‌هایی که جهت استراحت، مطالعه و یا گفت‌وگو تعبیه شده و همین‌طور دستگاه‌های فروش خودکار و عابرانک اشاره کرد.

لابی دانشکده، محیطی تقریباً شلوغ و پرتردد است و فضایی شاداب و زنده دارد و بهترین مکان برای گذراندن اوقات فراغت و زمان خالی بین کلاس‌ها و یا مطالعه گروهی در کنار دوستان و همکلاسی‌ها است.

معرفی دانشکده

دانشکده مهندسی برق از پرقدمت‌ترین و مهم‌ترین دانشکده‌های دانشگاه صنعتی شریف به‌شمار می‌آید.

ساختمان دانشکده، که از نظر مساحت بزرگ‌ترین دانشکده واقع در پردیس اصلی دانشگاه شریف است؛ در سال ۱۳۴۵ ساخته و تأسیس شد.

ساخت و طراحی این بنا، همچون دیگر ساختمان‌های دانشگاه، به تأثیر و پیروی از سبک معماری «ساختمان ابن سینا» -واقع در شمال دانشگاه- که به دست «حسین امانت»، معمار سرشناس و بنام ایرانی، طراحی شده، صورت گرفت. از دیگر آفریده‌های این هنرمند توانا می‌توان به «برج آزادی» اشاره کرد.

در سال‌های بعد ساختمانی دیگر به بنای اصلی دانشکده اضافه شد. این ساختمان که در ۷ طبقه احداث شد، به ساختمان قدیمی که ۴ طبقه داشت متصل شده‌است.

اکثر کلاس‌ها و آزمایشگاه‌ها و همچنین لابی ورودی، سایت دانشجویان کارشناسی، سالن مطالعه، دفتر آموزش و اتاق شماری از اساتید در ساختمان قدیمی دانشکده واقع شده‌اند.

سینا ملک‌زاده
ورودی ۹۷ کارشناسی

سایته‌ها

سایت کارشناسی واقع در طبقه همکف ساختمان قدیمی (در مجاورت لابی) و همچنین سایت کارشناسی ارشد واقع در طبقه اول ساختمان جدید، محیطی مناسب و نسبتاً آرام برای کار با رایانه و لپ‌تاپ و یا حتی مطالعه است.

در سایت کارشناسی کامپیوترهایی برای استفاده عموم دانشجویان و میزهای لپ‌تاپ، برای افرادی که تمایل به کار با رایانه شخصی خود را دارند، قرار گرفته است.

سالن مطالعه

سالن مطالعه در طبقه چهارم ساختمان قدیمی دانشگاه قرار گرفته است و همانطور که از نام آن برمی‌آید با داشتن فضایی آرام و ساکت، مناسب‌ترین مکان برای مطالعه می‌باشد.

سالن مطالعه دارای دو سالن مجزا برای خانم‌ها و آقایان است که دارای میزهای تحریر و صندلی‌های جداگانه برای هر فرد است.

سالن کهربا

آمفی‌تئاتر دانشکده که با نام «سالن کهربا» شناخته می‌شود، در طبقه همکف ساختمان جدید واقع شده است.

سالن کهربا هر ساله میزبان جشن‌های دانشکده، گردهمایی‌های علمی و فرهنگی و سمینارها و رویدادهای متعدد است.

دفتر آموزش

دفتر آموزش دانشکده در بال غربی طبقه اول ساختمان قدیمی جای دارد.

آموزش دانشکده پذیرای امور و مشکلات اداری و آموزشی دانشجویان است.

دفتر کانون رسانه

کانون علمی-فرهنگی رسانه، یکی از انجمن‌های کلیدی دانشگاه و اصلی‌ترین انجمن دانشجویی دانشکده مهندسی برق است.

رسانا هر ساله با همکاری و همیاری دانشجویان، در برگزاری جشن‌ها، رویدادها و سمینارها، کارگاه‌های آموزشی و همچنین انتشار نشریه بارقه می‌کوشد.

هدف و چشم انداز کانون رسانه، تعالی علم و فرهنگ در میان دانشجویان است.

دفتر کانون رسانه در لابی دانشکده واقع در طبقه همکف ساختمان قدیم قرار دارد.

دفتر شورای صنفی

شورای صنفی یکی از ارکان مهم و بنیادین در زمینه ارتباط دانشجویان با دانشکده می‌باشد و وظایف مهمی چون تنظیم امور مالی، هماهنگی بودجه برنامه‌های مختلف، تنظیم برنامه دروس هر نیمسال تحصیلی و کلاس‌های اساتید گرامی را برعهده دارد.

اعضای شورای صنفی، سالانه، طی «انتخابات شورای صنفی» با رأی دانشجویان انتخاب می‌شوند.

دفتر اساتید

اتاق‌های اساتید محترم دانشکده در طبقات مختلف ساختمان‌های جدید و قدیم قرار گرفته است.

برای مطلع شدن از محل دقیق دفتر هر کدام از اساتید می‌توانید به صفحه «اساتید» در سایت رسمی دانشکده مهندسی برق مراجعه نمایید.

برنامه کلاس‌های هر استاد مقابل درب دفتر ایشان قرار گرفته است و برای هماهنگی بیشتر می‌توانید قبل از مراجعه به دفتر استاد از طریق ایمیل با ایشان در ارتباط باشید.

آدرس ایمیل اساتید گرامی نیز در وبگاه رسمی دانشکده مهندسی برق شریف موجود می‌باشد.

«رسانا قلب تپنده دانشکده»

امیرحسین جوادی
ورودی ۹۷ کارشناسی

به‌راستی که چه اسم مناسبی! رسانا همواره سعی کرده‌است بستری باشد برای برقراری ارتباط بین طیف وسیعی از دانشجویان که علاقه‌مند هستند در کنار تقویت ابعاد علمی، به دیگر ابعاد فرهنگی، هنری، اجتماعی خود نیز بپردازند و علاوه بر جنبه‌های علمی، در جنبه‌های دیگر نیز رشد کنند.

کانون علمی فرهنگی رسانا با برگزاری رویدادهای متفاوت سعی می‌کند شما را با شاخه‌های مختلف علمی آشنا کند، زمینه‌های کاری در داخل و خارج کشور را به شما بشناساند و شما را با دنیای موسیقی و فرهنگ آشنا سازد. در رسانا هر چه که به نظرتان جذاب است را می‌توانید دنبال کنید.

رساناییون در کنار انجام فعالیت‌های گروهی و کسب تجربه کار تیمی، بهترین دوستان دوران دانشجویی‌شان را پیدا می‌کنند. دوستانی که در شادی و غم و بخندهایتان پای ثابت‌اند و در زمان ناراحتی نمی‌گذارند آب در دلتان تکان بخورد.

ورودتان به دانشکده مهندسی برق شریف را به شما تبریک می‌گویم و امیدوارم دوران دانشجویی درخشانی داشته باشید. چشم بر هم بزیند چهار سال تحصیل کارشناسی تمام می‌شود. پس از تک تک لحظه‌هایش استفاده کنید.

به امید دیدار حضوری و انقراض ویروس کرونا!

بخوانیم و بنویسیم!

یک صحبت نشریاتی با ورودی‌ها

مهندسی برق دانشگاه‌های دیگر که با علاقه‌های متفاوت برقی و حتی غیر برقی دورهم جمع شده‌ایم. برای اینکه تفکیک مناسبی به گروه‌های علاقه‌مند بدهیم، سه بخش علمی، صنعتی و فرهنگی را برای بارقه در نظر گرفته‌ایم. گروه علمی نشریه به ترجمه مقالات در حوزه مهندسی برق، پوشش تازه‌های علمی و گزارش رویدادهای علمی می‌پردازد. گروه صنعتی اما دیدگاهی کاربردی‌تر به برق دارد. ترجمه و تکمیل مقاله‌های مرتبط با تکنولوژی‌های به‌روز شاخه‌های مختلف برق، جمع‌آوری مطالب درباره تاریخچه و سیر تحول فناوری‌های پایه‌ای صنعت برق و مصاحبه و تهیه گزارش از اساتید و فعالین صنعت برق، از مواردی هستند که گروه صنعتی نشریه مطالب آن را کار می‌کنند. مطالب بخش فرهنگی فضایی متفاوت‌تر از دو گروه قبلی دارد و همان‌گونه که از اسمش پیداست سعی دارد فضای فرهنگی دانشکده را بازگو کرده و به بهبود آن کمک کند و موضوعات مطالب آن نیز گستره بزرگی را در بر می‌گیرد؛ مطالبی با موضوعاتی همچون دغدغه‌های دانشجویی گرفته تا مطالب و مقالات ادبی و سلامت روان را می‌توانید در این بخش بخوانید.

روند کار در نشریه و دلایل رساندن مطالب و مسؤلیت‌های مختلف در نشریه هم خود حدیث مفصلی است که اگر به این حوزه علاقه‌مند باشید کم‌کم با آن‌ها آشنا خواهید شد اما در این متن صرفاً قصدم این بود که یک دید کلی نسبت به آنچه نشریه می‌نامند به شما بدهم. امیدواریم بعد از اینکه با جو دانشگاه تطبیق پیدا کردید و به قول معروف خودتان را پیدا کردید، شما را نیز در تیم نشریه بارقه داشته باشیم.

همان‌طور که می‌دانید هر نهاد و یا تشکیلی باید حداقل یک پل ارتباطی قوی با مخاطبین خود داشته باشد و یکی از مهم‌ترین و قوی‌ترین پل‌های ارتباط با مخاطبین، نشریه است.

در بین رسانه‌های دیداری، شنیداری و نوشتاری، ماندگاری نوشتار در ذهن مخاطب بیش از دو مورد دیگر است و همچنین رسانه‌های دیداری بیشترین تاثیرگذاری را دارند. و از آن جا که نشریه یک رسانه نوشتاری و دیداری است، از دو ویژگی (ماندگاری و تاثیرگذاری) که در بالا ذکر شد، برخوردار است و به همین دلیل است که جزء موفق‌ترین رسانه‌ها محسوب می‌شود. به زبانی دیگر ما خواندن و نوشتن این دو مهارت به ظاهر ابتدایی اما در باطن سخت و حیاتی را در قالب نشریات تمرین می‌کنیم و البته که نشریات رسالت‌های حیاتی دیگری از جمله کنش‌گری و آگاهی‌بخشی و به دنبال آن تأثیرگذاری‌های کلان‌تر نیز دارند. نشریات در دانشگاه صنعتی شریف هم از جایگاه ویژه‌ای برخوردار هستند و بسیاری از دانشجویان در دوران دانشجویی خود در کنار درس، درگیر فعالیت‌های نشریاتی نیز می‌شوند. دانشگاه صنعتی شریف بیش از ۸۰ نشریه مختلف دارد. برخی خیلی فعال و برخی خیلی منفعل هستند ولی آنچه باعث به وجود آمدن این تعداد مهیب از نشریات در دانشگاه شده‌است به نظر من علایق متفاوت افراد و تمایل آن‌ها برای فعالیت در آن زمینه و اشتراک‌گذاری آن با دیگر دانشجویان است.

محمد مهدی قاسملو
ورودی ۹۷ کارشناسی

بارقه، نشریه انجمن علمی دانشکده مهندسی برق دانشگاه صنعتی شریف هم جمع‌سایه است از ما دانشجویان دانشکده برق دانشگاه صنعتی شریف و حتی تعدادی از دانشجویان

صنفی چیست؟

نگاهی به نقش‌ها و وظایف شورای صنفی دانشکده

معاونت مالی شورا می‌باشد.

۳ - مسئول تاسیسات

در سطح دانشکده ممکن است مشکلات تأسیساتی و عمرانی پیش بیاید که تمامی آنها باید به شورای صنفی ارجاع داده شود تا در اسرع وقت مشکلات برطرف شوند. این مشکلات می‌توانند از ترکیدن لوله آب تا خراب شدن آسانسور و یا حتی درب کلاس‌ها باشند.

۴ - مسئول آموزش

در دانشکده برق، آموزش نقشی بسیار کلیدی و مهم دارد؛ بنابراین از این جهت مسئولیت شورای صنفی اهمیت بیشتری پیدا می‌کند. معاون آموزشی شورا مشکلات مربوط به زمان کلاس‌ها، زمان امتحانات، کمبود ظرفیت ارائه شده برای یک درس که در چارت آموزشی باید در ترم مشخصی برداشته شود و موارد مشابه را پیگیری می‌کند. همچنین در مواردی می‌تواند درس جدید یا گروه جدید برای یک درس اضافه کند. لازم به ذکر است که در زمان انتخاب واحد، این مسئولیت نقش بسیار مهمی را در رفع مشکلات زمان‌بندی، تداخل و ظرفیت دروس ایفا می‌کند.

ضمن عرض سلام به تمامی دوستان نو ورود که این یادداشت را می‌خوانید، در این بخش می‌خواهیم شما را با یکی از مهم‌ترین راه‌های ارتباطی بین دانشجویان و دانشکده آشنا کنیم. شورای صنفی دانشکده برق شامل هفت مسئولیت اصلی است که توسط هفت عضو شورا پیگیری می‌شود که به صورت مختصر در این متن آنها را شرح خواهیم داد.

آرمان مقصودنیا
ورودی ۹۷ کارشناسی

۱ - دبیر شورا

دبیر شورا رابطی بین شورای صنفی دانشکده و شورای صنفی مرکز می‌باشد که محدود به دانشکده نیست و مسئولیت‌هایی در سطح کل دانشگاه دارد. دبیر شورا در صورت نیاز مسائل و مشکلات داخلی دانشکده را به شورای مرکز منتقل می‌کند. همچنین او به طور مستقیم با مسئولان دانشکده و دانشگاه در ارتباط است و در تصمیم‌گیری‌های مربوط به شورا نقش کلیدی و مهمی را بازی می‌کند.

۲ - مسئول امور مالی

تمامی امور مالی شورا اعم از هزینه‌ها، نمایشگاه‌های کتاب، حقوق اعضای شورای صنفی و موارد دیگر بر عهده

انتخابات شورای صنفی شامل سه قانون اصلی است که باید هر سه برقرار باشند:

- ۱ - تعداد نامزدها باید بیش از چهارده نفر باشد.
- ۲ - میزان مشارکت دانشجویان دانشکده در مجموع باید بیش از یک چهارم کل دانشجویان برق باشد.
- ۳ - نامزد منتخب باید حداقل نیمی از آرا را کسب کند. در غیر این صورت انتخابات به دور دوم موکول می‌شود.

اکنون پاسخ به این پرسش ضرورت دارد که چرا شورای صنفی، نهادی مهم در دانشکده می‌باشد؟

در دانشکده برق، آموزش نقش بسیار برجسته‌ای دارد. به همین خاطر در زمان انتخاب واحد که مشکلات زیادی ایجاد می‌گردد، تنها منجی دانشجویان از مشکلات انتخاب واحد، بخش آموزش شورای صنفی خواهد بود. بنابراین بیشترین تمرکز شورای صنفی دانشکده برق، بر حل مشکلات مربوط به مسائل آموزشی خواهد بود. ولی این اولویت دال بر کوتاهی در مسئولیت‌های دیگر نخواهد بود. بلکه تمامی مسئولیت‌های هفتگانه ذکر شده در الویت‌های شورای صنفی قرار دارد.

سخن آخر

با توجه به اینکه متأسفانه شما عزیزان احتمالاً تا مدتی امکان شرکت به صورت حضوری در دانشگاه را ندارید، و پیش‌بینی می‌شود در کلاس‌های مجازی نیز به مشکلات زیادی برخورد کنید، لازم است به چند نکته اشاره کنیم. اول آنکه در صورت برخورد به هر گونه مشکل که حل آن به شورای صنفی مربوط می‌شود، حتماً آن را گزارش بدهید تا دوستان ما در شورا مسئله را پیگیری کنند. دوم آنکه در صورتی که امکان حضوری شدن فعالیت‌های دانشگاه، پس از رفع بیماری، فراهم شد، می‌توانید به صورت حضوری نیز مشکلات خود را با شورا مطرح کنید و به عنوان نکته آخر نیز خوب است بدانید که شورای صنفی، اتفاقی واقع در ضلع جنوبی دانشکده و در کنار انجمن رسانی است و پیشنهاد می‌کنیم حتماً به هر دو اتاق سر بزنید.

۵ - روابط عمومی

مسئول روابط عمومی شورا وظیفه ایجاد ارتباط بین شورای صنفی و دانشجویان (اعم از ورودی‌های جدید تا دانشجویان دکتری) را بر عهده دارد و دانشجویان می‌توانند هرگونه مشکلی را که در چهارچوب مسئولیت‌های شورای صنفی بگنجد، اعم از تأسیسات تا مسائل آموزشی، به مسئول روابط عمومی شورا منتقل کنند تا شورای صنفی مشکل را در اسرع وقت پیگیری کند.

۶ - کمد و نمایشگاه کتاب

در طبقات بالایی دانشکده برق، تعدادی کمد قرار گرفته است که دانشجویان می‌توانند وسایل خود را در این کمدها قرار دهند. شورای صنفی مسئولیت ساماندهی این کمدها را بر عهده دارد و دانشجویان برای امانت گرفتن کمد می‌توانند به مسئول مربوط مراجعه کنند.

همچنین هر سال، در مهر ماه، نمایشگاه کتاب توسط شورای صنفی برگزار می‌شود که در آن کتب استفاده شده با بهای کم به فروش گذاشته می‌شوند. همچنین دانشجویان کتاب‌هایی که دیگر نیازی به آن ندارند را نیز در نمایشگاه به فروش می‌گذارند.

۷ - نشریه

نشریه‌ای که این یادداشت در آن منتشر شده است، نشریه بارقه مربوط به انجمن علمی-فرهنگی دانشکده است. لازم به ذکر است که شورای صنفی در نظر دارد که بعد از این ویژه‌نامه‌هایی مربوط به شورای صنفی در قالب نشریه بارقه منتشر کند و یا در صورت نیاز در شماره‌های مختلف این نشریه یادداشت‌هایی قرار دهد، که در آن به مسائل مهم مربوط به دانشکده، درس، تجربیات سایر دانشجویان، معرفی گرایش‌ها و تغییرات چارت و مسائلی از این دست پرداخته می‌شود.

اکنون لازم است که در رابطه با نحوه تشکیل شدن شورا نیز مطالبی را ذکر کنیم تا دوستانی که علاقه‌مند هستند در دوره‌های بعد در انتخابات شورای صنفی شرکت کنند، اطلاعات کافی داشته باشند.

انتخابات شورا، در حوالی اردیبهشت و خرداد ماه هر سال برگزار می‌شود. تمامی دانشجویان حق رأی دارند. به توجه به مطالبی که ذکر شد، شورای صنفی هفت بخش اساسی دارد و پس از انتخاب هفت عضو شورا توسط دانشجویان، برای هر بخش یک مسئول توسط خود اعضا انتخاب می‌گردد.

خدا حافظ نیمکت

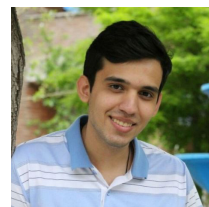
به محتوای آموزشی تان اضافه شد. شاید برای اولین بار آن جا بود که با دیدن معلم‌های متفاوت برای درس‌های مختلف متوجه شدید که دیگر قرار نیست کسی هم‌زمان پزشک و مهندس و خلبان بشود.

هنوز شاید دقیق تفاوت جابه‌جایی و مسافت را بلد نبودید که دوباره به شما گفتند که دوران خواندن زیست، شیمی، فیزیک باهم تمام شده است و زمان اولین و شاید مهم‌ترین انتخاب تحصیلی تان فرا رسیده است. و این جا بود که برای اولین بار پا به مسیری گذاشتید که مقصد آن شاید یکی از رویاهای کودکی تان بود، مهندس خوانده شدن.

داستان دبیرستان اما با دو مقطع دیگر متفاوت بود. از این جا دیگر قرار نبود به این راحتی‌ها وارد مقطع بعدی بشوید. انتهای این جاده غول به ظاهر بی‌شاخ و دمی! نشسته بود به نام کنکور. کنکوری که برای چند سال شده بود تمام فکر و ذکرتان. دیگر جمعه‌هایتان را نه به عنوان یک روز تعطیل بلکه با آزمون‌های آزمایشی و تراز

شماهایی که این متن را می‌خوانید، احتمالاً ۱۸ یا ۱۹ سال سن دارید و این یعنی چیزی نزدیک به دو سوم عمرتان را پشت نیمکت‌های چوبی مدارس گذرانده‌اید. شاید تازه یک تا ده را یاد گرفته بودید بشمارید که به اجبار خانواده یا اشتیاق خودتان یا برای بودن در کنار دوستان تان یا به هر دلیل دیگری سرخورده‌اید پشت این نیمکت‌های نه‌چندان نرم و گرم.

کم‌کم داشتید یاد می‌گرفتید که چگونه مساحت دایره، مثلث و مستطیل را حساب کنید که به شما گفتند که دیگر دوران یک معلم برای تمام سال تمام شد و دیگر حتی امید امام (ره) هم به شما نیست، باید بروید به مقطع بعدی تحصیلی تان. رفتید راهنمایی (البته فکر کنم شماها به آن متوسطه اول می‌گویید)، جایی که بخوانیم و بنویسیم تبدیل شد به فارسی و زبان‌های عربی و انگلیسی هم

سید پوریا فاطمی
ورودی ۹۵ کارشناسی

مرتضی شاکر آرانی
ورودی ۹۸ کارشناسی

و رتبه به یاد می‌آوردید.

و مسیر دیگر.

شاید مهم‌ترین چالش شما در دوره کارشناسی، شناختن علاقه و مهارت‌های خودتان باشد تا به سمتی که باید بروید و برای شما ساخته شده‌است حرکت کنید و برای این شناخت نیاز است تجربه کنید. تا وقتی مسئول برگزاری یک برنامه نباشید نمی‌دانید که علاقه به انجام کار اجرایی دارید یا نه تا وقتی به طور جدی دروس دانشگاه را نخوانید نمی‌دانید علاقه به انجام کار علمی دارید یا نه تا وقتی که فضای کار را تجربه نکنید نمی‌دانید که آدم صنعت هستید یا نه و...

ما با تجربه‌های مختلف سعی می‌کنیم خود را بهتر و بهتر بشناسیم و نقطه بهینه و طلایی خود را پیدا کنیم و بتوانیم آینده‌مان را در آن مسیر رقم بزنیم. شاید این تصور را داشته باشید که با آمدن به رشته برق آینده ما معلوم است و دیگر این حرف‌ها چیست ولی تعداد زیادی از تصمیم‌ها هنوز گرفته نشده‌است! هنوز شما باید بین تعداد زیادی از مسیرهای مختلف، مسیری که برای شما ساخته شده است و ماشین شما پرسرعت در آن گاز می‌دهد را پیدا کنید.

البته برای چشیدن فضاهای مختلف و پیدا کردن نقطه بهینه‌تان فرصت دارید و تا اطلاع ثانوی آرام برانید! شما در ترم اول و حتی اوایل ترم دوم هنوز به دانشگاه عادت ندارید و شاید امن‌تر و منطقی‌تر این باشد که اوایل کار حواستان بیشتر به خودتان باشد (شبيه مامان باباها شد!) و به طور جدی وارد فعالیت فوق برنامه‌ای نشوید تا کم‌کم به فضای دانشگاه بیشتر عادت کنید و با توجه به شناختی که از خود و محیط دانشگاه پیدا کرده‌اید، بتوانید در فضایی که برای خود مفید می‌دانید بیشتر فعالیت کنید.

مسیر هیجان‌انگیز و زیبایی در انتظارتان است. از آن لذت ببرید.

همتم بدرقه راه کن ای طایر قدس/ که دراز است ره مقصد و من نوسفرم

حال این شما هستید که به عنوان برنده نبرد با این غول چهار سر (که فقط زدن یکی از سرهایش امتیاز داشت) دست‌تان بالا برده شده است. این شما هستید که با موفقیت در ماراتنی چهارساعته که شاید چندین سال از عمرتان را در جهت آمادگی برای آن سپری کردید، بلیط‌هایتان به مقصد خیابان آزادی صادر شده است. حال دیگر وقت خداحافظی با نیمکت‌های چوبی است که ۱۲ سال پایه‌پایتان آمدند.

این مسئله بسیار خوش‌حال‌کننده است که شما به هدفی که چندین سال پیش برای خودتان گذاشته بودید، رسیدید، برای این که رویاهایتان را باور کردید و برای آن برنامه‌ریزی کردید، سختی کشیدید، ممارست نشان دادید و در نهایت جامعه عمل به آن‌ها پوشانیدید و شاید مهم‌ترین آورده‌تان از رقابتی به نام کنکور هم همین تلاش کردن‌هایتان باشد. شاید سبک و سیاق دانشگاه با دبیرستان و راهنمایی و دبستان متفاوت باشد، اما عناصر کلیدی این داستان نیز با قبلی‌ها فرقی نمی‌کند. عناصری به نام پشتکار، سخت‌کوشی، برنامه‌ریزی و مفاهیمی از این قبیل.

حالا دیگر وارد دانشگاه شده‌اید و از این به بعد به جای دانش‌آموز شما را دانش‌جو خطاب می‌کنند. انتظاری که از شما می‌رود هم دانش‌جو بودن است و دیگر مثل گذشته قرار نیست اساتید آن‌چنان نگران درس خواندن یا نخواندن شما باشند و انتظار دارند تا حدی خودتان دانش را از عمق دل کتاب‌ها و تمارین بیرون بکشید.

همان‌طور که همین حالا با انتخاب رشته برق مسیر آینده‌تان را تا حدی جهت‌دهی کرده‌اید، کم‌کم باید علاقه و توانایی‌هایتان را بهتر بشناسید و جهت‌دهی‌تان را دقیق‌تر کنید. دیگر در دانشگاه آزمونی به نام کنکور وجود ندارد که موفقیت افراد بر اساس آن سنجیده شود (مثلاً شما موفق‌اید!). در این ۴ سال (یا شاید برای تعدادی نسبتاً زیادی از دانشجویان ۵ سال) که برای گرفتن لیسانس در این دانشگاه عمر خود را می‌گذرانید، نخ و سوزن زندگی و تصمیم‌هایتان دست خودتان است. مثلاً می‌توانید به طور جدی وارد فضای کار شوید یا درستان را جدی‌تر دنبال کنید، می‌توانید در انجمن‌های علمی و تشکلات دانشجویی فعالیت کنید و ده‌ها انتخاب

مصاحبه‌ای کوتاه با دکتر محمدباقر شمس‌اللهی

استاد

لطفا در ابتدا خودتان را معرفی کنید.

خاطره‌ای از دوران دانشجویی‌تان بفرمایید.

سوال کلیشه‌ای است :) هر دوران با ده‌ها و صدها خاطره برای انسان باقی می‌ماند. نمی‌دانم کدامش را تعریف کنم. بگذارید به رمان‌هایی که در قطار یا اتوبوس‌هایی که هفته‌ای یک بار در مسیر رفت و برگشت به شهرستان می‌خواندم اشاره کنم. و یا اشاره کنم به موشک‌هایی که در خوابگاه ما را شبانه وحشت‌زده می‌کرد.

محمدباقر شمس‌اللهی هستم. ۲۲ سال است در دانشکده برق دانشگاه شریف مشغول به کار هستم. خوشحالم یک بار دیگه برای ورودی‌های ۹۹ خودم رو معرفی می‌کنم :) البته بزودی با حضور در دانشکده، شما همه ما را خواهید شناخت. عکس آن درست نیست متأسفانه.

چرا رشته مهندسی برق را انتخاب کردید؟

شرایط ورودی‌های امسال را چگونه ارزیابی می‌کنید و چه توصیه‌ای برای آن‌ها دارید؟

به همان دلیلی که اکثر شما دانشجویان ورودی برق ۹۹ این رشته را انتخاب کردید، یعنی وقتی رتبه خوبی داری، جو غالب به تو می‌گوید بهتر است رشته‌ای را انتخاب کنی که در چند سال اخیر به عنوان بهترین رشته شناخته شده است. البته بهترین رشته، واقعا تعریف نشده است چرا که برای هر کسی رشته یا رشته‌هایی بهترین رشته هستند. من شناخت دقیقی از رشته‌های مهندسی نداشتم ولی وقتی وارد برق شدم، به مرور احساس کردم اگر آگاهی هم می‌داشتم، به احتمال زیاد همین رشته را انتخاب می‌کردم.

شرایط ویژه و سختی است. شروع مجازی خارج از تصور من است ولی ظاهرا دارد حقیقت پیدا می‌کند. وقتی در اسفند دوران آموزش غیرحضوری شروع شد، با ورودی‌های ۹۸ که با من درس داشتند زیاد در این مورد صحبت می‌کردیم. عموماً از شانس بد خود گلایه می‌کردند که هنوز یک ترم از دانشگاه نگذشته که همه چیز مجازی شده است و گاهی خود را بدشانس‌ترین موجود دنیا می‌دانستند. اگر می‌دانستند که سال بعد ورودی‌هایی خواهند آمد که شروع کارشان مجازی است، شاید شرایط را بهتر تحمل می‌کردند. حالا شما هم فکر نکنید بدشانس‌ترین موجود عالم بشریت هستید :) اتفاقاتی که منجر به این شرایط شده، خارج از کنترل من و شما بوده و غصه خوردن دردی را دوا نمی‌کند. سعی کنید از تجربیات سال قبل خود و تجربیات دانشجویان دیگر استفاده کنید و شرایط را برای خودتان قابل تحمل کنید. سعی کنید با استادان خود ارتباط بیشتری داشته باشید تا از این طریق با یکدیگر هم آشنا شوید. انشاءالله که این شرایط به‌زودی تمام شود و با هم در دانشکده برق بیشتر آشنا شویم.

اگر به عقب برمی‌گشتید دوباره همین مسیر را انتخاب می‌کردید؟

سوال سختی است. اگر راه مهندسی را انتخاب می‌کردم، همانطور که گفتم به احتمال بسیار زیاد دوباره برق را انتخاب می‌کردم. ولی شاید اصلاً مهندسی را انتخاب نمی‌کردم.

در زمان دانشجویی چه فعالیت‌های فوق برنامه‌ای انجام می‌دادید و در کنار درس چه فعالیتی می‌کردید؟

در آخر اگر صحبتی دارید.

من دانشجوی ورودی بهمن ۶۲ هستم. یعنی دانشجوی دهه ۶۰ و تعاریف در دهه ۶۰ با الان که آخرین سال دهه ۹۰ هستیم تفاوت زیادی پیدا کرده است. ما دانشجوی دوران جنگ هستیم. اصولاً در آن سال‌ها فعالیت فوق برنامه‌ای به شکل امروزی نبود. در دوره ارشدم در بین سال‌های ۶۷ تا ۷۰ فعالیت کوچکی در انجمن ادبی همین دانشگاه شریف داشتم. ولی در مجموع، نه متأسفانه، فعالیت فوق برنامه قابل توجهی نداشتم. در کنار درس در سال‌های آخر کارشناسی و در دوره ارشد، در یکی دو دبیرستان تدریس می‌کردم.

برایتان آرزوی یک دوره تحصیلی لذت‌بخش و موفقیت‌آمیز همراه با سلامتی و تندرستی دارم.

اصطلاحات

معرفی اصطلاحاتی که با آن‌ها زیاد

سر و کار خواهید داشت

از مزیت‌های مجازی شدن در این ترم، افزایش ظرفیت کلاس‌ها بود که امیدوارم برای شما هم در ترم‌های بعد همین‌گونه باشد. ترم اول بیشتر درس‌های اصلی‌تان دروس سرویس^۷ است، اما ترم‌های بعد درس‌های متنوع‌تری دارید و دستتان برای انتخاب واحد باز است. در ترم‌های بالاتر که حرفه‌ای‌تر شده‌اید، برای انتخاب دروس می‌توانید به on یا off^۸ بودن هر درس در ترم‌های زوج یا فرد نیز دقت کنید.

اما بیایید نگاهی به اصطلاحات قدیمی‌تر هم بیندازیم. برخی از این اصطلاحات به مکان مشخصی در دانشگاه یا دانشکده دلالت داشتند (دارند؟) مانند: اپنس^۹، عرشه^{۱۰}، سالمط^{۱۱}، ساختمان قدیم^{۱۲}، منفی یک^{۱۳} و برخی دیگر نیز اصطلاحات رایج بین برقی‌هاست مانند: بایاس^{۱۴}، لود^{۱۵}، الکمغ^{۱۶}، ریضمو^{۱۷}، آز، گزاز و پیش‌گزار^{۱۸}

تجربه نشان داده برخی کلمات این دسته‌ی آخر طوری وارد زبان‌تان می‌شوند که اگر مجبور‌تان کنند بدون آن‌ها حرف بزنید، نمی‌توانید. من تلاش کردم بیشتر کلماتی که ممکن است برای‌تان ناآشنا باشد را در ادامه متن توضیح دهم، اما قطعاً سوالات زیادی در ورود به دانشگاه برای‌تان پیش می‌آید. سوالات‌تان را از سال‌بالایی‌ها پرسید و از تجربه و راهنمایی آن‌ها غافل نشوید.

احتمالاً بعد از دیدن عنوان متن انتظار دارید با متنی درباره اصطلاحات رایج در دانشکده روبه‌رو شوید، ولی ابتدا بگذارید کمی با حال و هوای این روزهایتان همراهی کنم. اگر درست یادم باشد اواخر تابستان پارسال بود که جلسه‌ای برای ویژه‌نامه ورودی‌های ۹۸

داشتیم. درست همان موقعی که شما داشتید خودتان را برای یک سال پر از کار و کوشش آماده می‌کردید، بی‌خبر از اینکه چه اتفاقات عجیبی ممکن است در ماه‌های آتی رخ دهد. خلاصه قرار شد من متنی برای آشنایی ورودی‌های ۹۸ با اصطلاحات دانشکده‌ای بنویسم و نتیجه‌اش هم شد همان متنی که در ویژه‌نامه ۹۸‌ای‌ها چاپ شد. امسال که تصمیم گرفتم برای شما هم بنویسم، رفتم سراغ متن پارسال تا ایده بگیرم ولی با این حقیقت مواجه شدم که بعد از کرونا خیلی چیزها تغییر کرده‌است. آموزش مجازی و عدم حضور شما در دانشگاه، اصطلاحات مورد نیازتان را تغییر داده؛ راستش را بخواهید، شما با کلاس‌تر شده اید: (vclass شما دارید و CW^۲ و احتمالاً اصل کارتان در ترم اول هم با همین دو تا است.

بعد که به ترم ۲ نزدیک می‌شویم با edu^۳ و my.edu^۴ هم آشنا می‌شوید و برای انتخاب واحد از این دو سامانه استفاده خواهید کرد. با رنده آشنا می‌شوید و افسوس می‌خورید که چرا همیشه مثل ترم اول خود آموزش برایتان درس‌ها را ثبت‌نام نمی‌کند. البته منتظر ترمیم^۵ می‌مانید و در بسیاری از موارد دست خالی از ترمیم بر نمی‌گردید. یکی

مریم قربان صباغ
ورودی ۹۷ کارشناسی

آزمایشگاه است.

۱۱. مکانی جهت مطالعه‌ی فردی! در طبقه‌ی چهارم ساختمان قدیم.

۱۲. ساختمان چهار طبقه اصلی دانشکده با آجرهای قهوه‌ای رنگ دوست داشتنی!

۱۳. آزمایشگاه و انبار رسانا که پروژه‌های زیادی در آنجا به ثمر رسیده و می‌رسند!

۱۴. تنظیم کردن، حالت اولیه‌ی یک سیستم که در رفتار آن تأثیر دارد.

۱۵. مجموع فعالیت‌هایی که اساتید در طول ترم و بعد از آن از شما انتظار دارند!

۱۶. مخفف الکترومغناطیس، دوست‌داشتنی‌ترین درس جهان.

۱۷. که بر خلاف انتظار عمومی در مورد ریز موج نیست بلکه به درس ریاضیات مهندسی اطلاق می‌شود.

۱۸. آز مخفف آزمایشگاه است و گز یا گزاز، گزارش آزمایشگاه است که تهیه‌اش یکی از طاقت‌فرساترین و جانکاه‌ترین اعمال دانشگاه است! پیش‌گزارا حدس بزنید.

۱. و تو چه می‌دانی وی کلس چیست؟ فعلاً در این حد بگویم که سامانه‌ی کلاس‌های مجازی است. بعداً خودتان بیشتر آشنا می‌شوید. شاید هم زمانی که این متن را می‌خوانید کمی با آن آشنا شده باشید.

۲. سامانه‌ی درس‌افزار شریف به آدرس cw.sharif.edu که تکالیف‌تان را در آن آپلود می‌کنید و امتحان‌ها هم از طریق این سامانه برگزار می‌شود.

۳. سامانه‌ی آموزش دانشگاه به آدرس edu.sharif.edu

۴. سامانه‌ی انتخاب واحد دانشگاه به آدرس my.edu.sharif.edu

۵. زمانی که به صورت رندم برای انتخاب واحد هر فرد تعیین می‌شود.

۶. فرصت دوباره با رند متفاوت برای انتخاب واحد؛ حذف و اضافه.

۷. دروس دانشکده‌ی فیزیک و ریاضی (فیزیک ۱ و ۲، ریاضی ۱ و ۲، معادلات دیفرانسیل) که در دو ترم اول ارائه می‌شوند.

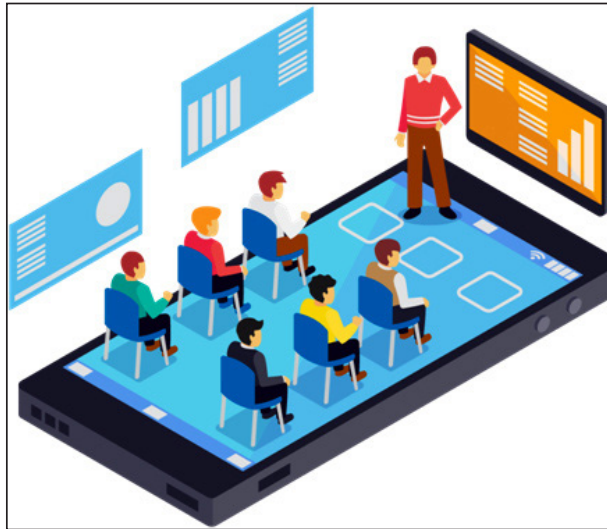
۸. هر درس بسته به ترم اصلی که طبق چارت ارائه می‌شود در یکی از ترم‌های زوج یا فرد **on** و در دیگری **off** است.

۹. ساختمان ابن سینا واقع در شمال دانشگاه. خوش‌شانس هستید که با پله‌ها و صندلی‌هایش دیرتر آشنا می‌شوید!)

۱۰. کریدور طبقه دوم ساختمان قدیم که دور تا دور آن

یک شروع متفاوت

توصیه‌هایی برای بهبود عملکرد روحی در ترم مجازی

نسیم باقری شورکی
ورودی ۹۵ کارشناسی

خط‌خطی کنید، با یک جسم کوچک (مثلاً اسکویبیسی یا اسلایم) بازی کنید، یا حتی یک اسنک خوش‌مزه نوش جان کنید.

۳) این روزها بی‌انگیزگی ممکن است سراغ خیلی از ماها بیاید. با تنظیم یک برنامه روزانه ساده، می‌توانید انگیزه از دست‌رفته‌تان را بازیابید. برای شرکت در کلاس‌های مجازی، لباس رسمی بپوشید؛ ممکن است با خودتان فکر کنید

حالا که در خانه‌ام و کسی مرا نمی‌بیند، پس دیگر چه دلیلی دارد لباس رسمی بپوشم؟ این حرف تا حدی درست است اما پوشیدن لباس رسمی کمک می‌کند تا فضای کلاس‌های آنلاین، به کلاس حضوری نزدیک‌تر و در نتیجه تمرکزتان بهتر حفظ شود. همچنین، مکان ثابتی را در خانه مختص شرکت در کلاس‌هایتان قرار دهید و در زمان شرکت در کلاس، فقط از همان مکان استفاده کنید.

مهم‌تر از همه این موارد، این است که باید بیشتر از همیشه، حواستان به خودتان و اطرافیان‌تان باشد؛ ممکن است خسته شوید، بی‌حوصله شوید، غمگین یا خشمگین شوید یا حتی انگیزه‌تان را از دست بدهید. بنابراین، لازم است در وهله اول، احساسات خود را بشناسید و بپذیرید و در مرحله بعد، تلاش کنید تا احساسات‌تان را متعادل‌سازی نمایید. درباره احساسات‌تان با دوستان و نزدیکان‌تان حرف بزنید؛ نگرانی‌ها و اضطراب‌های‌تان را بازگو کنید و گاهی هم شنونده نگرانی‌های دوستان‌تان باشید. بیان احساسات کمک می‌کند بهتر آن‌ها را متعادل‌سازی کنید. اگر علائم افسردگی یا اضطراب را در خود مشاهده می‌کنید، حتماً در اولین فرصت این موضوع را با مشاور در میان بگذارید.

یادتان باشد سلامت جسم و روان شما هر دو به یک اندازه مهم‌اند و مراقبت از آن‌ها به ویژه این روزها، در اولویت قرار دارد؛ پس به خودتان استراحت دهید، خودمراقبتی را تمرین کنید، احساسات‌تان را به هر شیوه‌ای که می‌توانید ابراز کنید، از عزیزان‌تان کمک بگیرید و بدانید که این روزها هم با تمام سختی‌های‌شان، خواهند گذشت.

خودمراقبتی و حفظ سلامت روان، همیشه مهم بوده و هست؛ با این وجود، در این روزهای کرونایی و با وجود همه تغییرات

کوچک و بزرگی که در سبک زندگی همه ما رخ داده، لازم است حتی بیش از پیش مراقب سلامت روان‌مان باشیم. از طرفی، عبور از دوران دانش‌آموزی و ورود به زندگی دانشجویی، خود برای اکثر نوجوانان نگرانی‌ها و تشویش‌هایی به همراه دارد. با گذشتن از شروع ترم و نزدیک شدن امتحانات میان‌ترم، استرس دانشجویان حتی بیشتر هم می‌شود. شرایط خاص این ترم تحصیلی هم به نوبه خود، می‌تواند نگرانی‌هایی برای دانشجویان ورودی ایجاد کند؛ مجازی بودن کلاس‌ها و امتحانات، این که نمی‌توان مثل گذشته، آن هیجان گشت‌وگذار در محیط جدید دانشگاه و وقت‌گذراندن با هم‌کلاسی‌ها را تجربه کرد، این که برای عده‌ای، مستقل شدن و جدایی از خانواده به تعویق می‌افتد، همه و همه تغییراتی اساسی هستند و تغییر هم همیشه، نگرانی‌برانگیز است. با این حال، اگر چالش‌های این روزهای‌مان را بشناسیم و با روحیه‌ای قوی و سالم با آن‌ها روبه‌رو شویم، بی‌شک می‌توانیم با حال خوب، این نیم‌سال تحصیلی را به خوبی و با بهترین نتایج پشت سر بگذاریم.

۱) یکی از چالش‌های اساسی این روزها، مجازی بودن کلاس‌هاست. برای خیلی‌ها، ارتباط برقرار کردن با کلاس‌های آنلاین کار راحتی نیست. برای این که بتوانید از کلاس‌های مجازی استفاده بهتری ببرید، در همه کلاس‌ها شرکت کنید، سؤال بپرسید و با استاد و دیگر دانشجویان تعامل داشته باشید. این کار باعث می‌شود بتوانید بهتر روی مطالب تمرکز کنید.

۲) حفظ تمرکز در کلاس‌های آنلاین ممکن است دشوار باشد. نگران نباشید؛ با توجه به این که در خانه خودتان، پای کامپیوتر نشسته‌اید و محیط‌تان محیط رسمی کلاس نیست، این عدم تمرکز کاملاً طبیعی است. پس خودتان را به خاطرش سرزنش نکنید. کلاس‌ها را ضبط کنید؛ در این صورت، حتی اگر نکته‌ای را به خاطر عدم تمرکز از دست دهید، بعداً می‌توانید فیلم آن جلسه را مرور کنید. برای این که تمرکزتان را از دست ندهید، می‌توانید هم‌زمان که به حرف‌های استاد گوش می‌دهید، روی تکه کاغذی

ما را به خاطرت نگه دار

حرف‌های متفاوت سال‌بالایی‌ها برای شما

گردآورنده: علیرضا ذبیحی

علی قوام‌پور

یکی اینکه به نظرم نمره درسا جداً مهمه ولی خودتون رو برا نمره گرفتن الکی کوچیک نکنید انقدر ارزشش رو نداره.

دو اینکه انقد به حرف سال‌بالاییاتون برای انتخاب واحد گوش نکنید. اینکه میان میگن فلان استاد بده و فلان استاد خوبه منظوره. هر کس میاد یه حرفی میگه و خیلی وقتا تهش نتیجه متفاوت می‌شه.

کلاً هم سعی کنید الکی با جو حرکت نکنید. مثلاً اگه ۳، ۴ نفر یه درسی رو دارن بر میدارن یا یه گرایش خاصی میخوان برن یهو فک نکنید خبر خاصی و کل دوره حمله نکنید به اون درسه یا گرایش. برنامه‌ریزی شده برین. واقعا ببینید به دردتون میخوره یا نه. نقشی تو آیندتون بازی می‌کنه یا نه. خودتون جو و مسیر خاص خودتون رو بسازید دنبال مسیر و جو مردم نرید.

برید حوزه‌های مختلف برق مثل الکترونیک و دیجیتال و بایو رو تست کنید. اگه کم کم دیدید داره از یه موضوعی یا یه بخشی خوشتون میاد بچسبین بهش. یعنی سعی کنید که توی اون موضوع خاص بهترین یا یکی از بهترینها بشین. مثلاً یکی می‌بینه از bio خوشش میاد. می‌ره راجع بهش مطالعه می‌کنه، کورس بر می‌داره، پروژه انجام می‌ده، توی اون حوزه کار می‌کنه و ...

اینطوری دیگه اون طرف یکی از بهترین‌های این بخش توی همسال‌های خودش می‌شه. اینطوری چه بعداً بخوای توی همین حوزه کار کنی چه بخوای اپلای کنی، هم رزومت خیلی خوبه هم رقیبات خیلی کمتر از قبل هستن.

مهدی خسروی فر

اول تبریک می‌گم بهتون چون بعد از کلی زحمت و تلاش و درس خوندن بالاخره به آرزوتون رسیدید. اومدن توی شریف واقعا هیجان‌انگیزه. با شریفی شدنتون کیف کنید و لذت ببرید. دانشگاه شریف واقعا جای جذابی، کلی چیز جدید در هر زمینه‌ای که دوست دارید می‌تونید یاد بگیرید، با کلی آدم حسابی آشنا می‌شید، تجربه‌های جدید کسب می‌کنید و ... فقط در این بین باید خیلی مراقب باشید تا به بهترین شکل ممکن این سالهای باحال زندگیتون رو بگذرونید.

ارسلان فیروزی

از دیدگاه من دانشگاه محلی برای تعیین حرفه + افزایش مهارت‌های اجتماعی + شناخت افکار و عقاید مختلف هست. تمامی دانش‌آموزان ظرف مدت کوتاهی در دانشگاه تغییر می‌کنند و جهت‌گیری‌های متفاوت و تصمیم‌های کاملاً جدی می‌گیرند و به دانشجو تبدیل می‌شوند! دانشجو مرز جدایی از خانواده و پیدا کردن شخصیت مستقل است. اما رشته برق به دلیل فضای دانشجویان آن رشته و دروس آن، فضای متفاوتی دارد که در اکثر اوقات دانشجویان را به پیروی بدون تفکر وادار می‌کند.

شروع مسیرتون در راستای دانشجو شدن و تکمیل هویتتون رو تبریک می‌گم و هشدار می‌دهم جذابیت‌های برخی امور (به دلیل آزادی که شما تجربه خواهید کرد.) نتایج غیرقابل جبران بر شما نگذارد.

امیرحسین لطیفی (متن برای ورودی‌های قبلی است)

خطر!!! خطر!!! خطر!!! اهداف رو محکم بچسب!

اون تابستونی که می‌خواستم انتخاب رشته کنم، پیش هر کسی که می‌رفتم، از اهداف بلند و بزرگ و والایی حرف می‌زدم که همه با تجربه‌ها رو وادار می‌کرد تا این جمله رو تکرار کنند: تو خیلی آرمان‌گرایی. یه کم واقع‌نگرتر باشی بهتره. و من مصمم توی ذهن خودم تکرار می‌کردم که من می‌تونم. من نشون می‌دم که آرمان‌هام رو محقق خواهم کرد.

از اون موقع‌ها، چهار سال گذشته ...

همین چند هفته پیش که با ورودی‌ها حرف می‌زدم، حرفای عجیب‌گریبی می‌شنیدم. جنس دغدغه‌هاشون خیلی قشنگ بود. وقتی یکی شون محکم و استوار می‌گفت که من که اومدم اینجا، هم حق‌الناس به گردنمه و هم حق‌النفس و هم حق‌الله، واقعا جالب بود برام. یکی دیگه شون که از اهدافش حرف زد باهام واقعا منو به وجد آورد. وقتی از سختی‌های راهش تا اینجا و پشتکارش حرف می‌زد، با خودم می‌گفتم چرا این رفیقمون نتونه برسه به این هدف بلند؟ ولی ...

ولی این چند وقت که دارم نگاه می‌کنم، قضیه اونقدرها هم

سید سروش میرهاشمی

چه راهی را برگزیدیم؟

بیش تر ما گذار از مدرسه و کنکور به دانشگاه را به قدری پیوسته می‌پیماییم که شاید هیچ‌گاه حتی با خود درنگ نکرده‌ایم که «من چرا باید به دانشگاه بروم؟». نهایت آن است که بین تجربی و ریاضی و انسانی انتخاب کرده باشیم؛ نه بین اصل دانشگاه رفتن یا نرفتن. پس خیلی مهم است که به عنوان یک دانشجو تفاوت مدرسه و دانشگاه را بدانیم. به طور خلاصه این تعریف را می‌توان ارائه داد: مدرسه جایی برای کسب شناخت اولیه از جهان، خود و اطرافیان و نحوه تعامل با آن‌ها و دانشگاه جایی برای به دست آوردن آمادگی لازم جهت ورود به عرصه تبادلات اقتصادی جامعه است. پس دانشگاه قرار است دانشجو را برای این هدف تربیت کند؛ یعنی به او تخصصی منحصر به فرد را آموزش دهد تا هم برای جامعه مفید باشد و هم خودش از آن راه روزگار بگذراند. پیشنهاد می‌کنم حتماً متن کامل را در کانال تلگرامی نشریه بارقه مطالعه کنید.

محمدعلی عباس بیگی

سلام بر تو عزیزدل!

خیلی بهت تبریک می‌گم که تونستی این سال کنکورو با موفقیت طی کنی و بر استرسش غلبه کنی. تو واقعاً آدم قوی‌ای هستی! ولی می‌خوام بهت بگم که هنوز هییییچی تموم نشده و تازه اول راهی! چهار سال کارشناسی خیلی سال‌های مهمی محسوب می‌شه برای ما. توی این چهار سال کلی اتفاق خوب و بد در انتظارته که بعضیاشون شاید در حد کنکور و حتی بدتر باشه!)) ولی من مطمئنم تو از پشش برمیای چون قبلاً نشون دادی برای چیزی که واقعاً می‌خوای تا آخرین لحظه می‌جنگی!

ما دانشجوهای برق همیشه از سختی درسا و زیاد بودن کارامون و اینا گله داریم. واقعنم سخت و زیاده. ولی خب ... کی تو زندگیش سختی نداره؟ توی این چهار سال مهم‌ترین چیزی که باید یاد بگیریم اینه که سختی‌های توی زندگیمونو بپذیریم و باهاشون کنار بیایم. هر چقدر بهتر بتونی با لحظه‌های جهنمی زندگیت کنار بیای بزرگ‌تر می‌شی! و اینکه فقط منظورم درس نیست! حالا صبر کنی خودت می‌بینی!

و در آخرم بهت می‌گم که حواست باشه که زندگیتو چطور می‌سازی! هیچ وقت سعی نکن تقصیرو گردن دیگران بندازی. همیشه و همیشه خودت رو مسئول کارهات بدون. اگر کار خوبی کردی لذتشو ببر و آفرین بهت! و اگه خطایی هم کردی هییییچ اشکالی نداره. ما هممون یه سری آدم احمق و نادونیم که توی زندگیمون کلی خطا کردیم. راز موفقیت اینه که خطاهاتو بپذیری و سعی کنی تکرارشون نکنی. و اینطوری تو مسیر بزرگ‌تر شدن قدم برداری!

قشنگ نیست. خیلی از سال بالاترها رو که نگاه می‌کنم، می‌بینم دیگه خبری از اهداف و آرمان‌های بزرگ و قشنگشون نیست. یه جورایی انگار عوض شدند. ممکنه بگین که اونا اولاً داغ بودند و جوگیر که انقدر هدف‌های تخیلی برای خودشون متصور می‌شدند. شاید. ولی شاید هم نه.

اون مشکلی که خیلی از این آرمان‌های بلند رو کم‌کم محو می‌کنه، تخیلی بودنشون نیست. مشکل از جای دیگه‌ایه.

دانشجویی که تازه داره وارد دانشگاه می‌شه، متوهم نیست. مشکلش یا فرقی با خیلی از اونایی اهدافشون تنزل پیدا کردند اینه که هنوز به خودش ایمان داره، هنوز با موج ناامیدی‌های آدم‌های مثلاً باتجربه روبرو نشده. هنوز پرامید به دنبال تغییر و تحول و گام بلنده. هنوز وقتی ازش می‌پرسی تهش که چی؟ برمی‌گرده می‌گه تهش می‌خوام برای کشورم یه قدم بلند بردارم.

پرنیان شاهکار

به نام خدا

من پرنیان شاهکار هستم، ورودی دوره ۴۹ برق شریف، ماینور با علوم کامپیوتر و الان هم دانشجوی ارشد رشته مدیریت تکنولوژی و اقتصاد در دانشگاه ای‌تی‌اچ در این یادداشت می‌خوام یک مطلب مربوط به تجربه زندگی دانشجویی بنویسم که حاصل تجربه خوب خودمه، و یک مطلب که اگر زمانی که من ورودی بودم کسی به من می‌گفت کمکم می‌کرد.

مطلب اول: این حرف رو احتمالاً زیاد می‌شنوید، دوران کارشناسی می‌تونه بهترین تجربه زندگیتون باشه، گروه‌های دوستی خوب تشکیل بدید، سفر برید و تجارب مختلف کسب کنید، و تومی تونید از لذت ببرید!))

مطلب دوم: من جای شما بودم سعی می‌کردم به سوالات زیر فکر کنم و روش‌های مختلفی که می‌تونه بهم کمک کنه تا پاسخ کاملاً فردی به این سوالات رو پیدا کنم رو امتحان می‌کردم. روش‌هایی که من به ذهنم می‌رسه رو پایین می‌نویسم ولی قطعاً خودتون بگردید روش‌های بهتری رو پیدا می‌کنید. به نظر من پاسخ این سوالات مستقل از همدیگه‌ست.

۱- مسیر تحقیق یا کار اجرایی (دکتر خواندن یا نخواندن؟): (طبق گفته اطرافیانم) اصلی‌ترین تفاوتشون تو اینه که تو مسیر تحقیق شما مسأله‌ای رو حل می‌کنید که تا حالا حل نشده و برای کسب این مهارت احتمالاً دکتر خواندن بهتره. کار اجرایی معمولاً استفاده از جعبه ابزارهای کسب شده در طول کارشناسی / ارشد برای حل مسائل کاریه.

برای اینکه بفهمید کدام مسیر براتون بهتره کسب تجربه در هر دو می‌تونه کمک کننده باشه.

امیر حسین زعیمی

سلام

خوش اومدین به جمع کسانی که خودشونوب سختی میندازن تا دید خودشونوب جهان بهتر کنن

اولین نکته‌ای که میخوام بگم اینه که اینجا ممکنه خیلی وقتا خسته شی و کم بیاری ولی همیشه ادامه بده با تسلیم نشدنه که بشر به اینجایی که هست رسیده:

بعدم اینکه فقط و فقط و فقط برق نخون... جامعه‌شناسی و اقتصاد و... و...

یه ذهن برقی دیدش توی همه چیز خیلی بازه و خوبه که تو چیزای دیگه هم سررشته داشته باشه

به امید موفقیتت

علیرضا بانسی

دوستان خوبم سلام

امیدوارم حال و احوالتان خوب باشد.

می‌خواهم برای شما چیزی را بازگو کنم که به نظرم بسیار مهم و به شخصه مهم‌ترین دستاورد من از دوران کارشناسی است.

وقتی به دانشگاه وارد شدم دیدم اینگونه بود که باید تمامی درس‌ها را به خوبی بخوانم و موفقیت خود را در گرو یاد گرفتن درس‌های دانشگاه می‌دانستم.

اما به مرور نظرم عوض شد.

درست است که درس‌ها و کورس‌هایی که در دانشگاه می‌گذرانیم بسیار مهم هستند و هر کدام از آن‌ها برای خود دنیایی دارند و افق‌های تازه‌ای به روی ما گشایند اما به نظرم همه چیز نیستند.

به نظرم چیز مهم‌تری در دانشگاه وجود دارد که باید آن را بیابید.

اگر اکنون از من سوال کنند مهم‌ترین دستاوردت از کارشناسی چه بوده است من نام از درس‌هایی که پاس کرده‌ام یا پروژه‌هایی که انجام داده‌ام نمی‌برم. بلکه می‌گویم مهم‌ترین و بارزترین چیزی که دانشگاه به من داده است این است که اکنون هر چیزی را بخواهم یاد بگیرم خودم می‌توانم آن را یاد بگیرم بدون آن که نیاز باشد کسی آن را به من درس بدهد!

بله مهم‌ترین چیز توانایی یاد گرفتن است.

یادگرفتن هر چیزی که به آن نیاز داریم.

سعی کنید همواره این دید را داشته باشید و خود را در این زمینه قوی کنید زیرا همیشه چیزهایی که به آن‌ها نیاز دارید را به شما یاد نمی‌دهند بلکه باید خودتان بلد باشید که آن‌ها را بیاموزید.

خیلی خوشحالم که به جمعمون اضافه شدی! امیدوارم یه روزی بتونیم موفقیتت رو ببینیم و ببالیم از اینکه تو قدم به دانشکده مهندسی برق دانشگاه صنعتی شریف گذاشتی! بوس فراوان:*

محمد رضا علیمحمدی

اختیار مسئولیت میاره و یکی از مهم‌ترین تفاوت‌های دانشگاه و مدرسه همینه که هیچ کس بهت نمی‌گه چیکار کنی. تو مختاری درس بخونی یا نخونی، کار کنی یا نکنی، زمان زیادی رو به تفریح بگذرونی یا نه و ... و مهارت مهمی که باید یاد بگیری که همه گزینه‌ها رو پیدا کنی، در موردشون تحقیق کنی و بینشون انتخاب کنی. سعی کنی تصمیم گله‌ای نگیری، از تجربه کردن نترسی که زندگی همین تجربه‌هاست!))

کلن مقطع کارشناسی جایبه که آدم باید بگرده و علاقه‌ش رو پیدا کنه؛ اینکه دوست داره کار صنعتی کنه یا کار پژوهشی (یا حتی کار کنه یا نه!). اینکه دوست داره تو چه زمینه‌ای فعالیت کنه. تو این پروسه خودشناسی! خودت را با بقیه مقایسه نکن. نیاز نیست زود تو یه چیزی عمیق بشی. برای سر کار رفتن دیر نمیشه.

نیما زرگر نژاد

به نام خدا

حالا که دارید این نشریه (شاید سایت یا هرچی) رو ورق می‌زنید و مرور می‌کنید حتماً دارید با خودتون می‌گید من جای هستم که ازش تجربه‌ای ندارم، می‌خوام با خوندن متن‌هایی که به نظرم خوب یا جالبین شناخت بدست بیارم که بتونم به بهترین نتیجه ممکن برسم. من می‌خوام در قدم اول یه گل به شما بزنم و راجع به اشتباه کردن تو مسیر حداقل چهارساله‌ای که بهش پا گذاشتید صحبت کنم و بعد از اون یه گل به خودمون بزنم که اصن شما چقدر باید برای این حرفایی که ما سال بالائی‌ها می‌زنیم ارزش قائل بشید. قطعاً به نظر خودم حرفای مهمی توی متنم دارم می‌زنم پس بهتون توصیه می‌کنم که حتماً نوشته‌م رو بخونید، مهمه! در آخر اگر دوست دارید در رابطه به نوشته‌م بیشتر صحبت کنید یا انتقاد یا ایرادی رو بهش وارد کنید، می‌تونید راه ارتباط باهام رو از مسئول‌های بارقه بگیرید، خوشحال می‌شم بشنوم!

مریم قربان صباغ

با ورودی‌ها حرف بزنم؟!)

اگر تنها اجازه گفتن دو کلمه را داشتم، می‌گفتم: خودت باش!

اگر بیشتر فرصت حرف زدن داشتم، باز هم همین دو کلمه کافی بود. بقیه حرف‌هایم طول و تفصیل بی خود است.

مقام استاد

آنچه که داریم به خاطر وجود اوست

به قلم آرمان مقصودنیا

امام صادق علیه السلام: تَوَاضَعُوا لِمَنْ طَلَبْتُمْ مِنْهُ الْعِلْمَ.

در پیشگاه کسی که از او علم می‌آموزید، فروتن باشید.

توصیه‌ای که از زمان کهن تا به امروز بدون تغییر باقی مانده است، دعوت به علم‌آموزی و تلاش فراوان در این راستا می‌باشد. چنانکه از مکاتب کهن شرقی و فلاسفه غربی تا آیین‌های الهی به این اصل مهم توجه نموده و همواره به آن سفارش کرده‌اند. پس از این سفارشات بسیار، سؤالی که به سرعت به ذهن مبادرت می‌ورزد آن است که معلمی که انجام این وظیفه را در قبال شاگردانش به عهده دارد، چه حقوقی خواهد داشت؟ یکی از این حقوق، بسیار به گوش‌مان خورده است و آن حفظ حرمت استاد و تواضع در برابر ایشان است. اصلی اخلاقی که اکنون کمتر رعایت می‌گردد و در دست فراموشی است و حتی بسیاری از اوقات تعابیری نامناسب به افرادی که به این تکلیف مهم اهتمام می‌ورزند، اطلاق می‌شود که باعث تأسف است. به مناسبت ورود دانشجویان جدید، بر آن شدیم که به این موضوع اخلاقی بپردازیم و به طور خاص توجه دانشجویان نو ورود را به آن جلب کنیم. ولی مرتبه استاد چنان رفیع و عظمت او چنان بلند و تکلیف در برابر او چنان سنگین است، که نگارنده این متن خود را در آن مقام که دیگران را درباره آن پند بدهد، نمی‌داند. بنابراین پند خود را از امام زین‌العابدین علیه‌السلام می‌گیریم که در قله عظمت است و کلام نورانی او موجب هدایت می‌باشد. روایتی که در ادامه می‌آید برگرفته از باب حقوق کتاب ارزشمند ((من لا یحضره الفقیه)) است که همانطور که از اسم آن پیدا است به انواع حقوق متقابل می‌پردازد و یکی از حقوقی که معرفی می‌کند، حق معلم در برابر شاگردانش می‌باشد. ترجمه فارسی روایت در ادامه آورده شده است.

((و حق کسی که سیاست تعلیم تو را بر عهده دارد آن است که او را بزرگ شماری و محضرش را موقر داری و با دقت به سخنانش گوش سپاری و روی خود را به سوی او کنی و صدای خود را به روی او بلند ننمایی و چون کسی چیزی از او بپرسد، تا او جواب نگوید جواب ندهی و در محضر او با کسی سخن نگوئی و نزد او به غیبت کسی زبان ننگشایی و چون پیش تو از او بدگویی کنند از او

دفاع کنی و عیوب او را بپوشانی و صفات نیکش را پدیدار سازی و با دشمنش هم‌نشین نشوی و دوستی از او را به دشمنی نگیری. پس چون این وظایف را درباره او انجام دادی فرشتگان خدای عز و جل درباره تو گواهی می‌دهند که در فراگرفتن علم، طالب خشنودی خدا بوده‌ای و علم آن معلم را، نه برای مردم، که برای خدا جل و عز اسمه فراگرفته‌ای)).

همانطور که از سخنان نورانی امام علیه‌السلام دریافت می‌شود، ایشان ما را به حفظ حرمت استاد در زمان حضور و غیبت او سفارش کرده‌اند و حتی از سخن گفتن در محضر او منع کرده‌اند و به ظریف‌ترین مسائل اشاره فرموده‌اند و در نهایت انجام این وظایف را شرط پذیرش تلاش ما در محضر خداوند متعال بیان فرموده‌اند. گویی ترضیع حق ایشان، تلاش‌های انسان را بی‌حاصل و خالق را از اون ناخشنود می‌سازد. رفتاری که اکنون گاهی در فضاهای آموزشی مشاهده می‌شود نه تنها در راستای این فرمایش‌ها نیست، بلکه در جهت عکس آن حرکت می‌کند و حتی اصولی پیش پا افتاده‌تر از آن هم زیر پا گذاشته می‌شود. رفتاری که هرگز در شأن مقام ارزشمند دانشجوی نیست و می‌تواند آینده جامعه فرهنگی ما را با خطرات بسیار جدی مواجه سازد.

بنابراین با توجه به اهمیت این موضوع و ارتباط بسیار نزدیک آن با محیط‌های دانشگاهی، لازم است همه ما به آن به طور جدی توجه کنیم و خصوصاً آن دسته از عزیزانی که به تازگی وارد فضای دانشگاه شده‌اند باید حساسیت بیشتری نسبت به این موضوع داشته باشند، چراکه خصوصیتی اخلاقی که از ابتدا به نحو نیکو پرداخته شود، ارزش بسیار زیادی خواهد یافت و سطح اجتماعی انسان را در برخورد با یک جامعه جدید از همان روز اول مشخص خواهد کرد. تصویری که اگر از ابتدا روشن ایجاد نگردد، اصلاح آن در آینده بسیار سخت خواهد بود.

هرچه می‌دانست آموخت مرا / غیر یک اصل که ناگفته نهاد

قدر استاد نکو دانستن / حیف استاد به من یاد نداد